

Promluva při setkání s biskupy Anglie, Skotska a Walesu

neděle, 19. 9. 2010, 17.45 (SEČ)

Drazí moji bratři biskupové, dnešní den je dnem velké radosti pro katolickou komunitu na těchto ostrovech. Blahoslavený John Henry Newman, jak ho již nyní smíme nazývat, byl povýšen k oltární úctě jako příklad hrdinské věrnosti evangeliu a jako přímlovce za církve v této zemi, kterou miloval a tak dobře jí sloužil. Právě v této kapli v roce 1852 propůjčil hlas nové sebedůvěře a vitalitě katolické komunity Anglie a Walesu po obnovení její hierarchie. Jeho slova by se mohla použít o čtvrt století později pro Skotsko. Dnešní blahožehnání nám připomíná trvalé působení Ducha Svatého v udělování daru svatosti lidem Velké Británie, aby byla od východu až na západ a od severu k jihu vzdána dokonalá oběť chvály a díkyvzdání k slávě Božího jména.

Děkuji kardinálu O'Brienovi a arcibiskupovi Nicholsovi za jejich slova, a zároveň se v myšlenkách vracím k našemu nedávnému setkání v Římě, kde jsem mohl na návštěvě Ad Limina přivítat obě vaše biskupské konference. Mluvili jsme tehdy o některých problémech, s nimiž se setkáváte při vedení svého lidu ve víře, zejména o naléhavé nutnosti znovu hlásat evangelium v hluboce sekularizovaném prostředí. V průběhu své návštěvy jsem si jasně uvědomoval, jak hluboká je mezi Brity žízeň po radostné zvěsti Ježíše Krista. Byli jste Bohem vyvoleni, abyste jim nabízeli živou vodu evangelia, povzbuzovali je k tomu, aby svou naději nekladli do planých lákadel tohoto světa, ale do pevné jistoty světa budoucího. Když hlásáte příchod Království s jeho příslibem naděje pro chudé, potřebné, nemocné, staré, nenarozené a opuštěné lidi, předkládejte životodárné poselství evangelia v jeho plnosti, včetně těch prvků, které odporují rozšířenému přesvědčení dnešní kultury. Jak víte, nedávno byla ustanovena Papežská rada pro novou evangelizaci v zemích s dlouhou křesťanskou tradicí a chtěl bych vás povzbudit, abyste čerpali z jejích služeb při řešení úkolů, které máte před sebou. Kromě toho mnohá nová církevní hnutí mají pro evangelizaci zvláštní charisma a jsem přesvědčen, že budete nadále hledat vhodný a účinný způsob, jak je zapojit do misijního poslání církve.

Od vaší návštěvy v Římě došlo ve Spojeném království k politickým změnám, které obrátily pozornost na následky finanční krize, jež způsobila tolik nesnází bezpočtu jednotlivců a rodin. Příznak nezaměstnanosti vrhá stín do života mnoha lidí a dlouhodobá splatnost neuvážených investic poslední doby je až příliš zřejmá. Za těchto okolností lze očekávat další volání po charakteristické velkorysosti britských katolíků a vím, že budete jako první nabádat k solidaritě s těmi, kdo jsou v nouzi. Prorocký hlas křesťanů má důležitou roli při zdůrazňování potřeb chudých a znevýhodněných, kteří mohou být při rozdělování omezených zdrojů tak snadno přehlíženi. Biskupové Anglie a Walesu ve svém věroučném dokumentu *Choosing the Common Good* (Volba obecného dobra) zdůraznili význam uskutečňování ctností ve veřejném životě. Soudobé okolnosti poskytují dobrou příležitost k posílení tohoto poselství a jistě i k povzbuzení lidí, aby usilovali o nejvyšší morální hodnoty ve všech oblastech života, navzdory všeobecně rozšířenému a rostoucímu cynismu dokonce i vůči pouhé možnosti poctivého života.

Další záležitost, která v posledních měsících vzbudila velkou pozornost a vážně podlomila morální důvěryhodnost církevních představitelů, je ostudné zneužívání dětí a mladých lidí kněžími a řeholníky. Při mnoha příležitostech jsem hovořil o hlubokých zraněních, které takové chování způsobilo především u obětí, ale také ve vztahu důvěry, který by měl být mezi kněžími a lidmi, mezi kněžími a jejich biskupy a mezi katolickými představiteli

a veřejností. Víím, že jste podnikli důležité kroky k nápravě situace, abyste zajistili, že budou děti účinně ochráněny před jakýmkoli ublížením a že se bude náležitě a transparentně reagovat na obvinění, jakmile se objeví. Veřejně jste vyjádřili hluboké politování nad tím, co se stalo, a nad tím, že se v minulosti často nepodnikly adekvátní kroky k řešení situace. Vaše rostoucí povědomí o rozsahu zneužívání dětí ve společnosti, o jeho ničujícím dopadu a o potřebě poskytnout obětem náležitou podporu, by mělo být pobídkou k tomu, abyste se o toto své ponaučení rozdělili se širší komunitou. Vždyť jak lépe by mohla být zjednána náprava těchto hříchů než pokorným vyhledáváním dětí, které nadále kdekoli trpí zneužíváním? Naše povinnost pečovat o mladé lidi nevyžaduje nic menšího.

Když se zamýšlíme nad lidskou slabostí, na niž tyto tragické události tak ostře poukázaly, uvědomujeme si, že musíme žít naprosto koherentním, pokorným a svatým životem, pokud máme být skutečně křesťanskými vůdci. Jak kdysi napsal blahoslavený John Henry Newman: „Kéž by nám Bůh daroval kněze, kteří cítí svou slabost hříšníků, a kéž by lidé byli ohleduplní, milovali je a modlili se za jejich růst ve všech dobrých darech milosti“ (*Sermon, 22. června 1829*). Modlím se za to, aby jedním z plodů této návštěvy bylo obnovené úsilí křesťanských představitelů o prorocké povolání, které dostali a aby lidé opět ocenili velký dar zasvěcené služby. Modlitby za povolání pak budou spontánní a můžeme si být jisti, že Pán odpoví a pošle dělníky, aby sklidili hojnou úrodu, kterou připravil ve Spojeném království (srov. Mt 9,37-38). V této souvislosti mě velmi těší, že zanedlouho budu mít příležitost setkat se se seminaristy Anglie, Skotska a Walesu a ujistit je o svých modlitbách v době, kdy se připravují na svou roli při sklizení této žně. Na závěr bych chtěl promluvit o dvou specifických otázkách, týkajících se vaší biskupské služby v tomto období. První je nedávné zveřejnění nového překladu Římského misálu. Rád bych vám všem při této příležitosti poděkoval za důkladnou péči, s níž jste přispěli ke kolegiální práci nad revizí a schvalováním textů. Poskytli jste tak nesmírnou službu katolíkům v celém anglofonním světě. Chci vás nyní povzbudit, abyste se chopili příležitosti, kterou nový překlad poskytuje, k prohloubení katecheze o eucharistii a obnovení zbožnosti ve způsobu jejího slavení. „Čím živější je eucharistická víra Božího lidu, tím hlubší je jeho účast na životě církve díky přesvědčivému přístupu k poslání, které Kristus svěřil svým učedníkům.“ (*Sacramentum Caritatis, 6*) Druhé záležitosti jsme se dotkli v únoru s biskupy Anglie a Walesu, když jsem vás žádal, abyste byli velkorysí v naplňování apoštolské konstituce *Anglicanorum Coetibus*. Mělo by to být vnímáno jako prorocké gesto, které může pozitivně přispět k rozvoji vztahů mezi anglikány a katolíky. Pomůžte nám to zaměřit se na nejzazší cíl všech ekumenických snah: obnovení plného církevního společenství, v němž vzájemná výměna darů duchovního dědictví obou komunit slouží k obohacení nás všech. Pokračujme v modlitbách a nepřetržitě pracujme pro to, aby se uspíšil příchod radostného dne, kdy dojde k naplnění tohoto cíle.

S těmito myšlenkami vám chci vřele poděkovat za pohostinství během uplynulých čtyř dní. Svěřuji vás i lid, jemuž sloužíte, přímělvě sv. Ondřeje, sv. Davida a sv. Jiřího a rád uděluji své apoštolské požehnání vám, všem kněžím, řeholníkům a věřícím laikům Anglie, Skotska a Walesu.

Překlad Johanka Bronková